Walt Disney's Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 28 14 JULI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

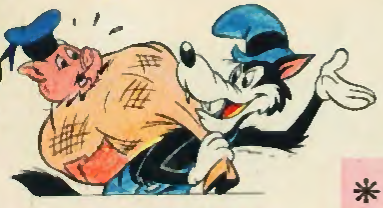

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

EINDELIJK, eindelijk had hij ze dan toch! De biggetjes zaten alledrie in een grote zak en de Boze Wolf grinnikte voldaan. „Hi! hi!" zei hij, „jullie zijn er lelijk ingelopen, jongens!"

Nu was dat niet helemaal waar. De biggetjes waren er niet ingelopen, zo dom zijn ze ook weer niet. Het was allemaal begonnen, toen Wolfje op een avond de kamer in kwam rennen en zei dat de biggetjes verdwenen waren en dat iedereen ze in het bos liep te zoeken. Natuurlijk was Midas toen niet meer te houden en was ook hij even later in het bos! Met een bezorgd klinkende stem vroeg hij aan een agent: „Zijn die lieve, kleine biggetjes nog steeds niet gevonden?"

„Nee, komt u ook helpen zoeken?"

Dat was nou precies wat Midas wilde. Hij liep 't donkere bos in en al gauw kreeg hij een biggetjeslucht in zijn enorme neus en voor er vijf minuten voorbij gegaan waren, had hij ze gevonden. Ze waren in een diepe put gevallen, waar ze zonder hulp niet uit konden komen. Midas liet een grote zak aan een touw in de put zakken. „Kruip er maar in, jongens," zei hij met een verdraaide stem, terwijl hij er wel voor zorgde dat de biggetjes hem niet konden zien. Toen hij voelde dat ze er allemaal in waren, trok hij de zak op.

„He!" riep hij. „Nu heb ik jullie!"

De biggetjes schrokken geweldig. „H-het is de b-boze wolf!" riep Knor.

„Ja," grijnsde Midas, „eindelijk heb ik jullie dan toch!"

„Dat heeft u zeker!" zei een stem achter Midas. „U heeft ze gered! U bent een held!"

Het was de agent, die hem achterna was gegaan, omdat hij niet wilde dat Midas ook nog zou verdwalen.

Toen zat er voor de Boze Wolf niet veel anders op dan de biggetjes te laten lopen.... Nee, toen hij die avond thuiskwam, was hij niet in zo'n best humeur! **OOM DONALD**

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" legel en work; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

✱ OOM DONALDS BRIEVENBUS ✱

TINEKE JOLMERS UIT LEEUWARDEN. Ik ben blij dat je aan onze zieke vriendjes en vriendinnetjes denkt en ze af en toe een kaart stuurt. Doet je wekker het nog goed of verslaap je je wel 's?

THEO ARTS, GRAVE. Sja, ik kan me indenken dat je ongeduldig werd, omdat je nog niet in de Brievenbus gestaan had, maar de lijst van brieven die er in moeten, is altijd zo lang, dat het wel 's een poosje duurt. Maar nu is het dan toch zo ver!

HETTIE HOPPENBROUWERS, BEST. Pluto is maar wat blij dat 't nu zomer is, dan hoeft hij tenminste die teut en kousen niet meer te dragen!

Jij vond ze misschien wel leuk, maar hij helemaal niet, hoor!

COKKIE DE VRIES, AMSTERDAM. Wat leuk dat je oma leidster is van de kleuterclub en dat je haar mag helpen. Wat doe je dan allemaal? Ik hoop maar dat die kleutere niet weten, dat jij met je zusje vecht, want dat is niet zo'n mooi voorbeeld, hè?

EMMA DE BOER, DEN HELDER. Is Gerrit nu al weer helemaal beter? Wat een leuk postpapier heb jij, zeg! Ik hoop dat ik gauw weer een lange brief van je krijg!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 28

IN deze ring van letters staat een bekend spreekwoord verborgen. Om dit spreekwoord te vinden, moet je beginnen bij één van de letters B en dan voor de volgende letters steeds een hokje overslaan, weerbij je in de richting gaat die de pijlen aangeven.

Welke letter B de juiste beginletter is, daar moet je zelf achter zien te komen. Ben je bij de laatste letter, dan zul je merken dat er tussen deze letter en de beginletter een tussenruimte is van precies drie hokjes. In totaal bestaat 't spreekwoord uit vier woorden.

Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 18 juli,

als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 18.

Vergeet niet op je kaart duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Opl. 28". Veel succes!

✱ OPLETTEN ALLEMAAL ✱

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van prijsvraag no. 21:

1e pr.: J. Oras, Haren. 2e pr.: R. Hillebrand, Leiden. 3e t/m 12e pr.: Annet Kroft, Apeldoorn; E. Steenweg, IJsselstein; J. Luijsterburg, Bergen op Zoom; Erik Vervloet, Den Haag; J. Ooijen, Bussum; Jan Assink, Almelo; J. de Ruiter, Ooltgensplaat; J. de Kroon, Kampen; C. Visser, Den Burg; Gijsh. Molanus, Zandvoort.

13e t/m 22e prijs: R. van Ek, Amsterdam; H. van Kuyk, Culemborg; Marion Jensen, Nijmegen; Jan de Roo, Delft; Tietje Frankema, Rien; Hans v. d. Brink, Soest; Ineke Mocelissen, Venlo; Chiel Haantjes, Heemstede; Francine van der Heyden, Halle (België); Albart Schaap, Huizen.

De oplossing van prijsvraag no. 26 luidt: **LEERLING.**

Walt Disney's

Donald Duck

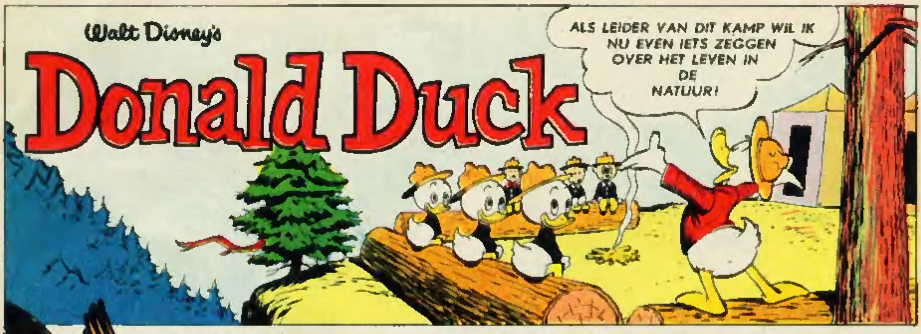

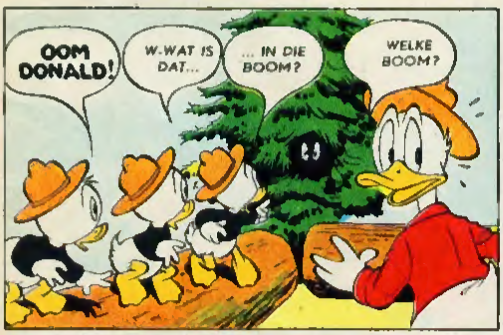

HET IS..
...EEN...
AREND!
EN IK Z-ZIT IN Z'N NEST!
WOP!
I-I-IE!
AU
IK... IK BEN KENNELIJK IN DE VERKEERDE GE-KLOMMEN!
HAHA! HA!
HIHI! HI!
DOET U NOG 'NS ZOIETS LEUKS, OOM DONALD!
JA, ALSTU-BLIEFT!
WE VIN-DEN...
..U HEUS...
.. GEWELDIG!
WAT EEN BRUTALITEIT!
LEER IK ZE, HOE ZE MOETEN KAMPEREN, TEN-TEN OPZETTEN EN DAN LACHEN ZE JE IN JE GEZICHT UIT!
PLONK!

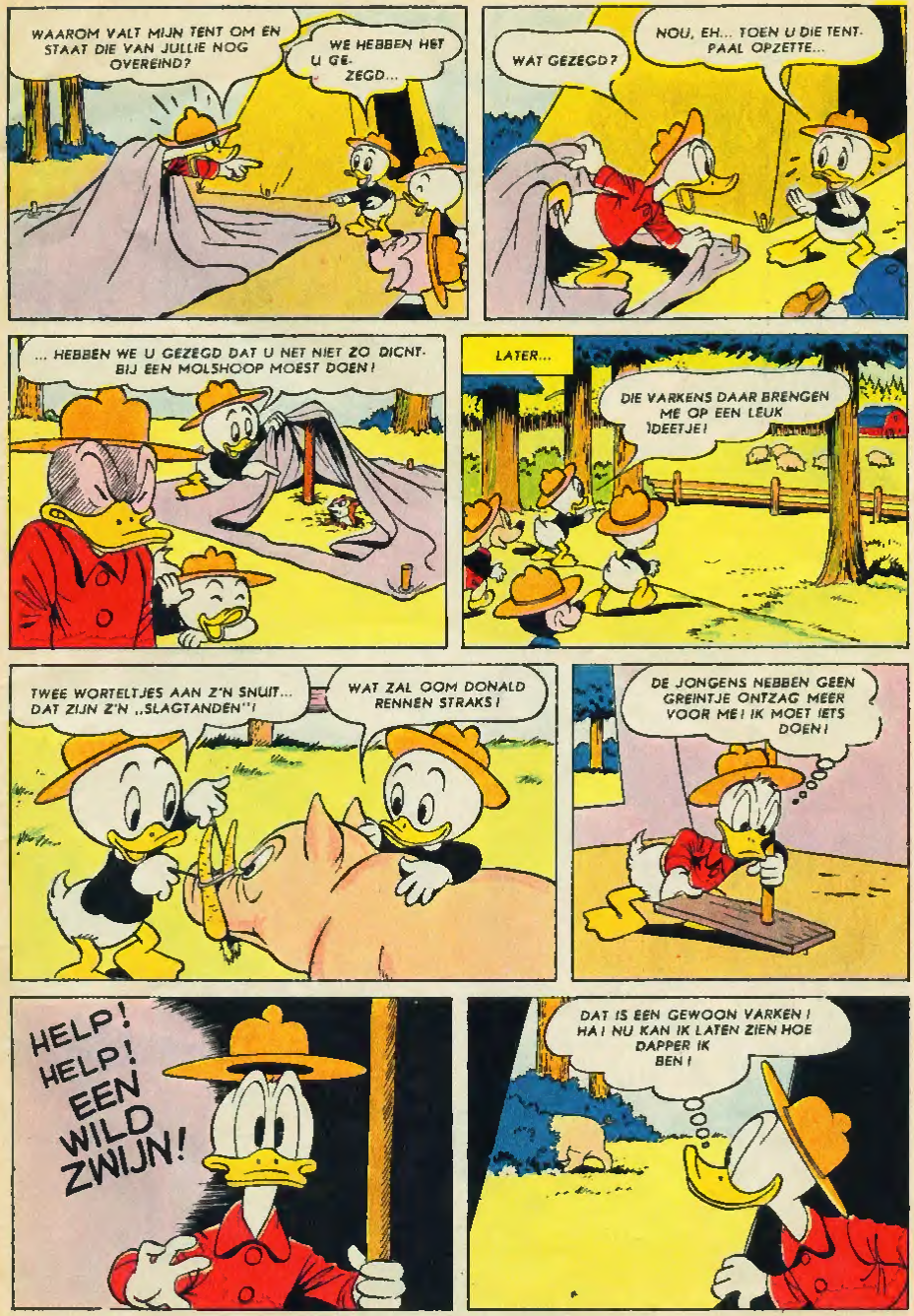
WAAROM VALT MIJN TENT OM EN STAAT DIE VAN JULLIE NOG OVEREIND?
WE HEBBEN HET U GE-ZEGD...
WAT GEZEGD?
NOU, EH... TOEN U DIE TENT-PAAL OPZETTE...
... HEBBEN WE U GEZEGD DAT U NET NIET ZO DICHT-BIJ EEN MOLSHOOP MOEST DOEN!
LATER...
DIE VARKENS DAAR BRENGEN ME OP EEN LEUK IDEETJE!
TWEE WORTELTJES AAN Z'N SNUIT... DAT ZIJN Z'N „SLAGTANDEN"!
WAT ZAL OOM DONALD RENNEN STRAKS!
DE JONGENS HEBBEN GEEN GREINTJE ONTZAG MEER VOOR ME! IK MOET IETS DOEN!
HELP! HELP! EEN WILD ZWIJN!
DAT IS EEN GEWOON VARKEN! HA! NU KAN IK LATEN ZIEN HOE DAPPER IK BEN!

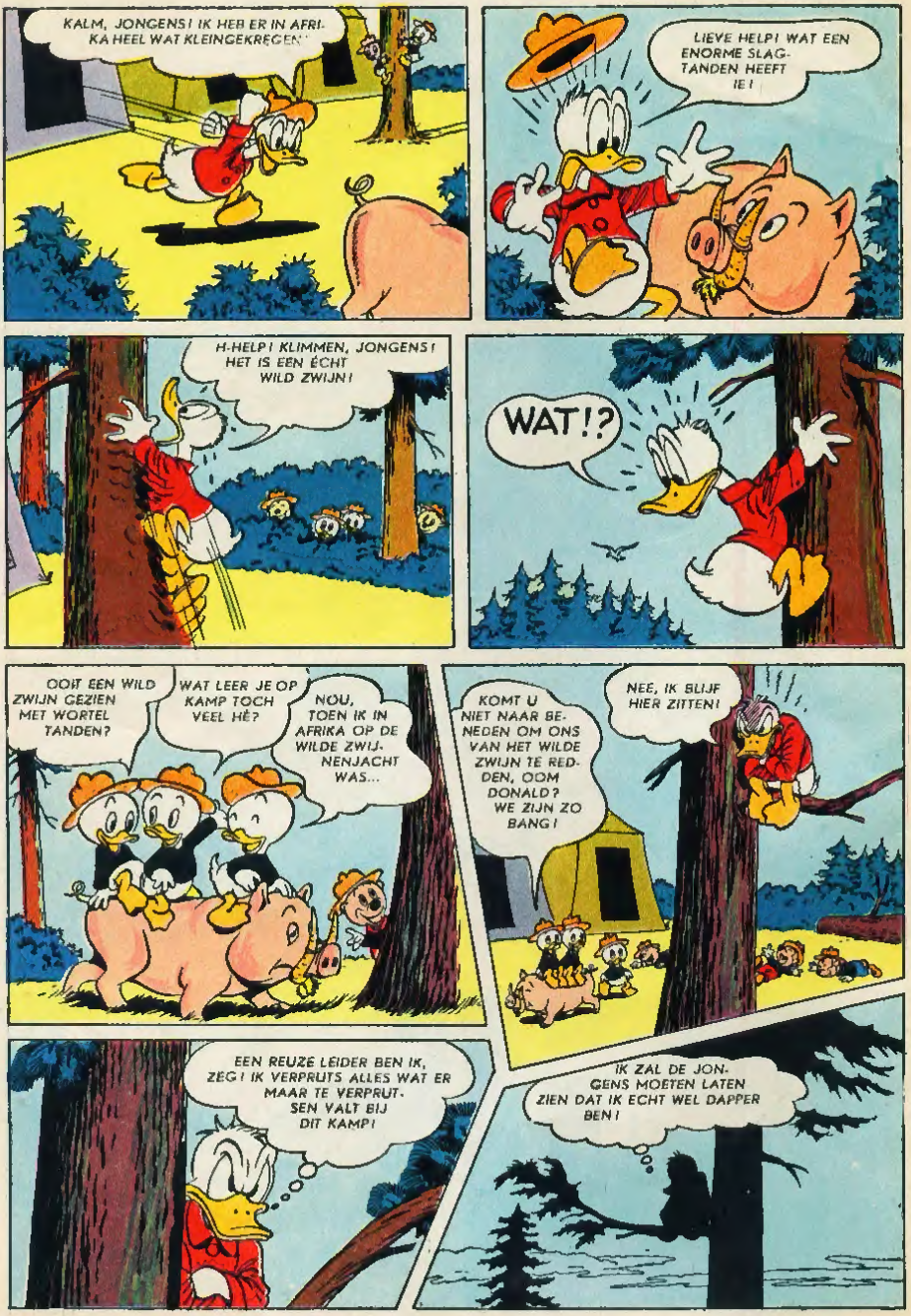
KALM, JONGENS! IK HEB ER IN AFRIKA HEEL WAT KLEINGEKREGEN!
LIEVE HELP! WAT EEN ENORME SLAGTANDEN HEEFT IE!
H-HELP! KLIMMEN, JONGENS! HET IS EEN ÉCHT WILD ZWIJN!
WAT!?
OOIT EEN WILD ZWIJN GEZIEN MET WORTELTANDEN?
WAT LEER JE OP KAMP TOCH VEEL HÈ?
NOU, TOEN IK IN AFRIKA OP DE WILDE ZWIJNENJACHT WAS...
KOMT U NIET NAAR BENEDEN OM ONS VAN HET WILDE ZWIJN TE REDDEN, OOM DONALD? WE ZIJN ZO BANG!
NEE, IK BLIJF HIER ZITTEN!
EEN REUZE LEIDER BEN IK, ZEG! IK VERPRUTS ALLES WAT ER MAAR TE VERPRUTSEN VALT BIJ DIT KAMP!
IK ZAL DE JONGENS MOETEN LATEN ZIEN DAT IK ECHT WEL DAPPER BEN!

WACHT 'NS! WAT ZIE IK DAAR BIJ DAT HOUTHAK-KERSHUT-JE?
EEN BEREHUID! DAT IS NU NET WAT IK NODIG HEB! REKEN MAAR DAT ZE ZULLEN OPKIJKEN!
ZO... NU KUNNEN ZE PRECIES DE KOP VAN DE BEER ZIEN!
KIJK 'NS WIE ER TERUG IS... OOM DONALD!
HA, GELUKKIG! NU ZIJN WE TENMINSTE WEER VEILIG!
DAAR KONDEN JULLIE WEL 'NS GELIJK IN HEBBEN!
K-KIJK! EEN BEER!
BLIJVEN JULLIE HIER! IK ZAL DAT VARKENTJE ...EH... BEERTJE WEL WASSEN!
IK ZAL JE LEREN MIJN JONGENS AAN 'T SCHRIKKEN TE MAKEN!
GRUTJES! M'N HAND ZIT VAST IN ZIJN BEK!

OOM DONALD SCHIJNT HET ERG...
MOEILIJK..
TE HEBBEN..
WIJ ZULLEN...
...U HELPEN...
OOM DONALD!!
NEE, NEE, BLIJF DAAR! IK KAN HET ALLEEN WEL AF, IK HEB GEEN HULP NODIG!
BOING! WOP!
OEI!
HIJ BEGINT KWAAD TE WORDEN!
JA!
WAT BENT U...
...MET DE BEER AAN 'T DOEN...
...OOM DONALD?
GENOEG!
WOMP!
PETS!
DIT KAN IK ME DOOR EEN BEREVEL NIET LATEN AANDOEN!

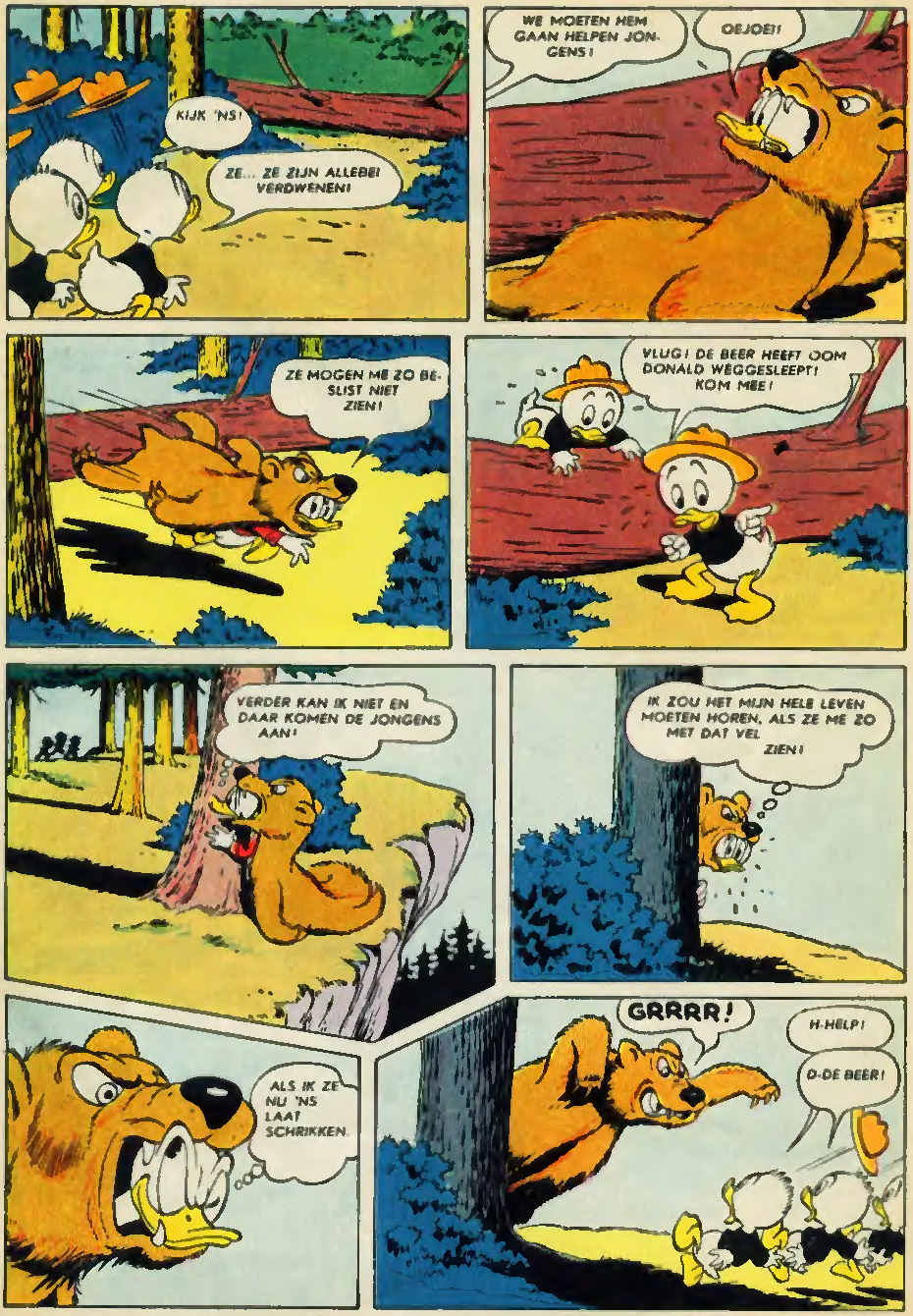
KIJK 'NS!
ZE... ZE ZIJN ALLEBEI VERDWENEN!
WE MOETEN HEM GAAN HELPEN JONGENS!
OEJOE!!
ZE MOGEN ME ZO BESLIST NIET ZIEN!
VLUG! DE BEER HEEFT OOM DONALD WEGGESLEEPT! KOM MEE!
VERDER KAN IK NIET EN DAAR KOMEN DE JONGENS AAN!
IK ZOU HET MIJN HELE LEVEN MOETEN HOREN, ALS ZE ME ZO MET DAT VEL ZIEN!
ALS IK ZE NU 'NS LAAT SCHRIKKEN.
GRRRR!
H-HELP!
O-DE BEER!

NAAR HET KAMP!
MAAK EEN VUUR!
DIT ZAL HEM WEL OP EEN AFSTAND HOUDEN!
ONZE ARME OOM DONALD!
HIJ WAS...
...ECHT DAPPER!
EINDELIJK BEN IK EEN HELD!
HET IS HUN VERDIENDE LOON, DAT ZE NU FLINK IN ANGST ZITTEN OVER ME!
ZZZZZ
LATER!
OEI!
GRRR! BRRR!
H-HELP! HELLUP!
WEES MAAR NIET BANG...
...OOM...
...DONALD!
UH?
WIJ HEBBEN OOK...
...EEN BEREVEL...
GEVONDEH!

ditjes en datjes van donald duck

HEB JE DIE AL?

WIJ hebben op onze kalender een moederdag, een vaderdag, een dierendag, een vredesdag en.... nu ziet het er naar uit dat we er ook nog een toneeldag bij krijgen, op 27 maart Die datum wordt voortaan over de hele wereld in het teken van het toneel geplaatst, met andere woorden, 27 maart wordt „Wereldtheaterdag"
Het is de bedoeling op die datum overal speciale aandacht te vragen voor allea wat er in de schouwburg gegeven wordt, modern zowel als klaselek toneel, gesproken, gezongen of gedanste stukken
En wat ook heel belangrijk is, men wil op de theaterdag de deuren van alle schouwburgen opan zetten, maar de loketten gesloten houden, dat wil zeggen dat iedereen gratis toegang heeft.
Men hoopt dat op die manier ook de mensen die nooit in de schouwburg komen, eens kennis zullen maken met toneel, ballet of opera.
In Frankrijk heeft men dit jaar op 27 maart een speciale wereldtheaterdag-postzegel uitgegeven, die je hier ziet.

WAARSCHUWENDE STEM

Als er in 'n moderne Amerikaanse bommenwerper iets niet in orde is aan de technische installaties, dan waarschuwt 'n welluidende damesstem de bemanning Er wordt dan bijvoorbeeld gezegd „Opgelet! De oliedruk van motor 4 is te laag" De waarschuwende jongedame is echter niet aan boord Haar stem is opgenomen op een geluidsband, die automatisch in werking treedt, zodra er iets mis gaat Men is dit nieuwe waarschuwingssysteem gaan toepassen, toen gebleken was dat de bemanning van het vliegtuig meer aandacht schonk aan een plotseling klinkende damesstem dan aan een oplichtend rood lampje op het instrumentenbord

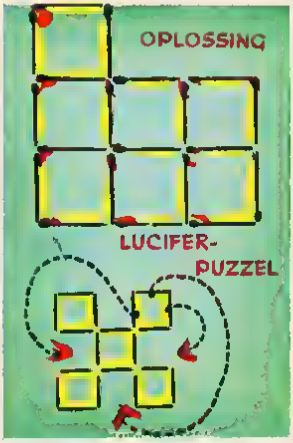

Hier zie je, hoe je door het verleggen van drie lucifers twee nieuwe vierkantjes krijgt, zodat het er in totaal zeven worden!

POËSIE-ALBUM VERSJES

Voor jou een gouden zonnetje,
Voor jou een zilveren maan,
Voor jou een weg met rozen,
Waarop je voetjes gaan,
Voor jou een handvol sterren,
Voor jou het schoonste lied,
Voor jou het liefste bloempje
Dat heet Vergeet-me-niet!

'k Schrijf graag in je album
Dat mag je best weten,
Want nu zul je zeker
Mij nooit meer vergeten!

VERBORGEN DIERENNAMEN

1. ezel, 2 hen, 3 koe en kat

NIEUW ABC

Een mijnheer in Engeland, die zich bezig houdt met het onderwijs, is van mening dat ons alfabet, bestaande uit zesentwintig letters, moet worden uitgebreid tot drieënveertig letters. Hij wil er dus niet minder dan negentien nieuwe letters bij doen.
Een proefneming wees uit dat kinderen van 5 tot 6 jaar inderdaad met behulp van de letters uit het nieuwe grote alfabet veel vlugger en gemakkelijker konden leren lezen dan voorheen het geval was.
Voorlopig zouden ze dan na een paar jaar weer over moeten schakelen op het thans gangbare alfabet ..

VERBORGEN DIERENNAMEN

In de zinnen 1 en 2 staat de naam van een dier verborgen, en in zin 3 twee. Kun je ze alle vier vinden?
1. Deze linnen schoenen lopen niet lekker
2. Henk laat zich niet voor de gek houden
3. Wist jij dat Bello koekjes uit die bak at?

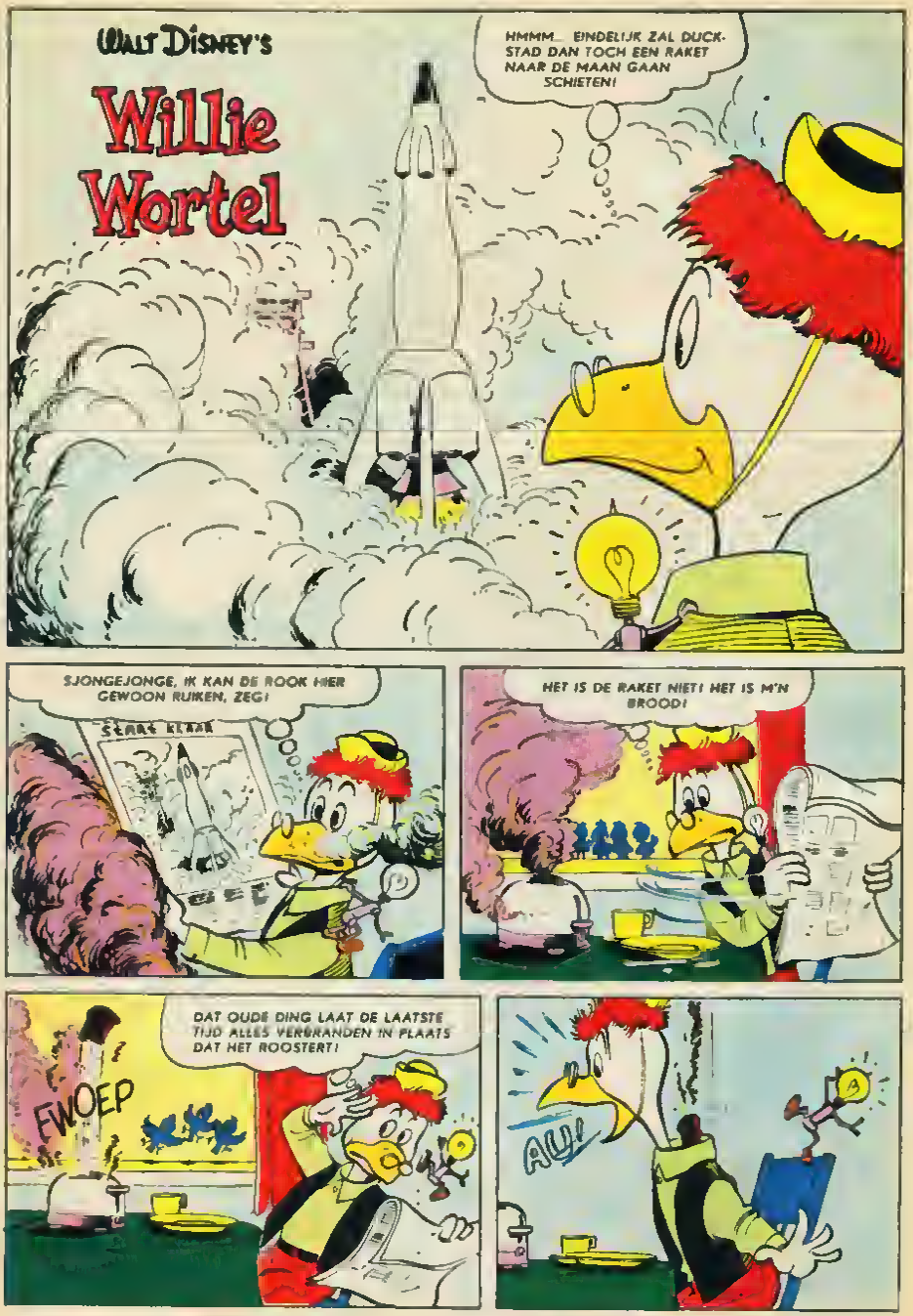
WALT DISNEY'S
Willie Wortel
HMMM... EINDELIJK ZAL DUCKSTAD DAN TOCH EEN RAKET NAAR DE MAAN GAAN SCHIETEN!
SJONGEJONGE, IK KAN DE ROOK HIER GEWOON RUIKEN, ZEG!
STARS KLAAR
HET IS DE RAKET NIET! HET IS M'N BROOD!
DAT OUDE DING LAAT DE LAATSTE TIJD ALLES VERBRANDEN IN PLAATS DAT HET ROOSTERT!
FWOEP
AU!

HIJ SCHIET HET OOK VEEL TE HARD WEG!
ALS IK NU DAT SCHROEFJE HIER EEN BEETJE AANDRAAI WORDT HIJ WEL KALMER!
ZIEZO!
ALS HET BROOD NU WÉÉR VERBRANDT, WEET IK DAT IK HET SCHROEFJE DE VER KEERDE KANT HEB OPGEDRAAID!
FZZZZ
WENG
HET BROOD IS INDERDAAD UITSTEKEND GEROOS TERD
DAN MAAR NS NAAR DE ANDERE KANT DRAAIEN!
TJIEP!
PIEP!
PIEP!
KOM MAAR JONGENS, HET ONT BIJT IS ZO KLAAR HOOR!

FLLT
FLLZ
POEF!
KALM BLIJVEN, WILLIE, VERLIES JE HUMEUR NIET! KALM
MAAR NU MOET JE TOCH NIET DENKEN DAT JE MIJ DE BAAS BENT, BROOD ROOSTER!
KLENG
BENG
WOK
BZZZZ
FZZZZT
WILLIE WORTEL UITVINDER
PIEUW!
PLOP!
WONK
WILLIE WORTEL UITVINDER
GOED.. DAN ZAL IK EEN NIEUWE UITVINDEN!
SNIP
KLENK
SNEP
ZO! DIT ELEKTRONISCHE BROODROOSTERTJE ZAL EEN SNEETJE BROOD VLUG, VEILIG EN VOORDELIG VOOR ME ROOSTEREN! DAAR GAAT-IE!

TERWIJL HET BROOD LEKKER BRUIN WORDT, GA IK EVEN DAT ARTIKEL OVER DE RAKET VERDER LEZEN!
KREEKS
MAAR OP DAT MOMENT WORDT DE LEIDING DOOR DE BLIKSEM GETROFFEN!
WOIIING
GOEIE GRUTJES! MIJN NIEUWE ROOSTER HEEFT HET BROOD DWARS DOOR HET DAK HEEN GESCHOTEN!
WAAR IS HET GEBLEVEN? HET LIGT NIET OP DE GROND EN IN DE LUCHT IS HET OOK NIET!
DE VOLGENDE DAG LANDT DE GROTE RAKET VAN DUCK STAD OP DE MAAN!
WIJ GAAN NIER NU EEN BEETJE RONDKIJKEN EN ZULLEN OVER ALLES WAT ONGEWOON IS, ONMIDDELLIJK BERICHT DOORGEVEN NAAR DE AARDE!
HET EERSTE DAT WE ZIEN IS HET LIJKT TENMINSTE OR—
EEN SNEETJE GEROOSTERD BROOD! DUCKSTADS BROOD!!
EN HET IS VERS OOK! WAAR KOMT DAT NU VANDAAN EN HOE IS HET HIER GEKOMEN?
HET IS VAST DAT VAN MIJ . . MAAR DAT GA IK ZE NIET VERTELLEN!
WANT DAN ZOU IEDEREEN WETEN DAT EEN BEROEMDE UITVINDER ZOALS IK NIET EENS EEN GEWOON BROODROOSTERTJE AAN KON !

tafelbiljart

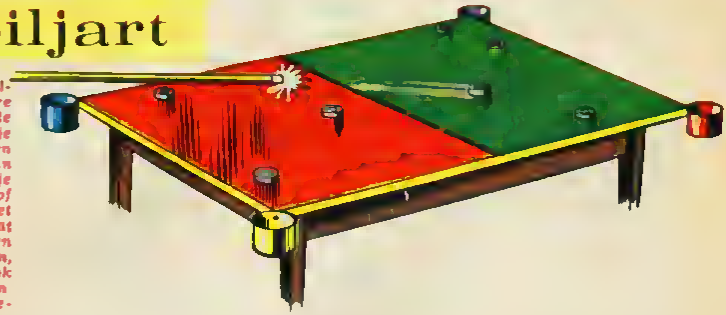

ALS er ergens op zolder in een donkere hoek nog een oude tafel staat, kun je daar prachtig een biljarttafel van maken. Natuurlijk moet je eerst wel eens vragen, of je vader en moeder het goed vinden, dat je hem gaat gebruiken. Dat er geen stootranden omheen zitten, is niet erg. We gaan er ook niet gewoon op biljarten, in plaats van ballen gebruiken we damschijfjes.

Elke speler krijgt er vier. Op de vier hoeken van het tafelblad spijkeren we lege, ondiepe blikjes, waarvan de rand precies gelijk moet zitten met de oppervlakte van het blad. Als stootstok gebruik je een houten roetje of een niet te zware wandelstok. Precies over het midden van de tafel trek je met krijt een dikke streep (die er na afloop gemakkelijk afgeveegd kan worden!).

Elke speler moet proberen z'n vier „ballen" in de doelen van de tegenpartij te schieten, van achter de witte streep natuurlijk!
Wie er het meeste in heeft is de winnaar.

bakken en braden ...in de buitenlucht!

WE gaan een standaard maken voor ketels en pannen die boven het kampvuur moeten. Je hebt er een paar stukken ijzerdraad voor nodig, waarvan je er één rond de pan of ketel buigt. Aan het uiteinde buig je een klein stukje om, waarna je het rechte eind in een stuk gas- of waterleidingpijp steekt. Zo buig je ook wat haken, waaraan je een blik of ketel kunt hangen. Draai nu 'ne twee stukken draad over een bepaalde lengte in elkaar. Buig het ene stel eindstukken om tot een bordenrekje en steek het andere stel in een stuk pijp, die je in de grond hebt geslagen, vlakbij de plek waar de afwas gedaan moet worden. Je zult 'ne zien, wat een gemak je er van hebt! Op die manier kun je met wat ijzerdraad en een paar stukken pijp nog veel meer handige dingen in elkaar zetten.

Als je op nogal harde grond kampeert, kun je de stukken pijp niet zomaar met je houten hamer de grond indrijven, want dat kost je een hamer. Leg bovenop de pijp een plat stukje hout of blik, daarna kun je zo hard slaan als je wilt zonder de hamer te beschadigen. Wij wensen jullie nu maar vast een goed kamp!

de kleine spoorweg

ALS het in de vakantie 'ns regent, zijn er nog genoeg dingen die je kunt doen. Je zou voor je kleinere broertje of zusje 'n pracht van een spoorweg kunnen maken uit lucifersdoosjes. Een blokhuis en een elektrische motorwegen heb je zo in elkaar gezet en uit wat stevig papier knip en plak je mensen en bomen. Laten we met het huisje beginnen. Dit rust op een stuk van vier doosjes, waarvan er twee naaks op de andere worden geplakt. Het bakje bestaat uit drie met de platte kanten op elkaar gelijmde omhulsels — zonder bakjes dus — waarop je een overhangend papieren dak plakt, waarvan de voorrand omgevouwen wordt. Daaronder, gelijk met de voorrand, bevestigen we een platliggend doosje. Het balkonnetje is een bakje dat tegen dit doosje is gelijmd en dat rechts in de korte wand een opening krijgt. Een op papier of karton geschilderd trapje,

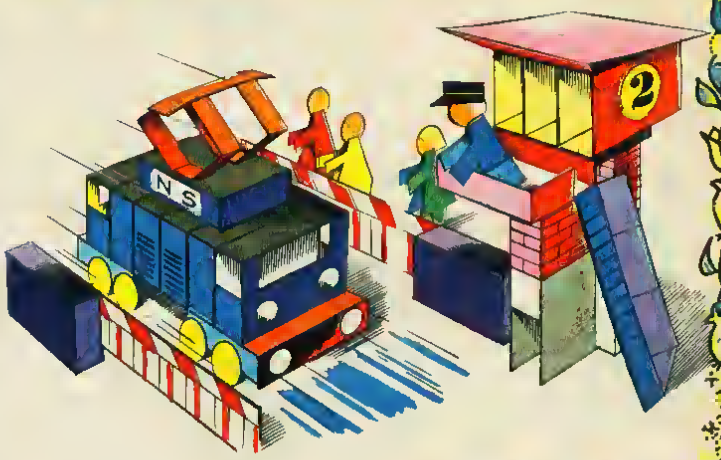

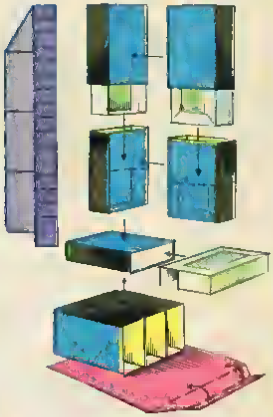

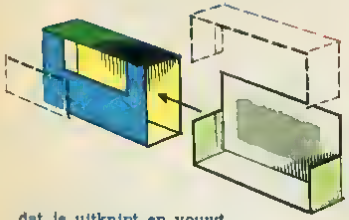

dat je uitknipt en vouwt, plak je den onder die opening. Het bovenstuk van de zuil kleuren we rood met witte of grijze steenvoegen. De bomen zijn beschilderde stroken karton, die met 'n punaise draaibaar bevestigd zijn op doosjes die op hun zijkant zijn neergezet.

De treinwagon is opgebouwd uit ses doosjes. In achter- en voorkant snij je een venstertje. Het eerste en laatste bakje worden op de aangegeven wijze uitgesneden voor de zijraampjes en dan in de omhulsels geschoven. Op het dak komt een sevende doosje en daarop de stroomafnemer, die uit twee zesmaal gevouwen reepjes karton besteet, die van boven verbonden worden door een derde reepje karton. Onder de eerste twee en de laatste twee doosjes van de wagon lijmen we horizontaal liggende doosjes. Aan weerszijden van de doosjes plakken we op elk vier kartonnen rondjes. Dat zijn dan de wielen. Lampen en buffers bestaan uit grote punaises of sierspijkertjes met bolle koppen. De poppetjes tekenen we voor de helft op dubbelgevouwen papier en knippen ze dan uit. De hoofdjes zijn enkel en worden bovenaan tussen de beiden geplakt. Met plakkaatverf geven we het geheel wat frisse kleurtjes. Op dezelfde manier kun je proberen een overweg te maken, een echt perron en zoveel passagiers- en goederenwagons als je maar wilt!

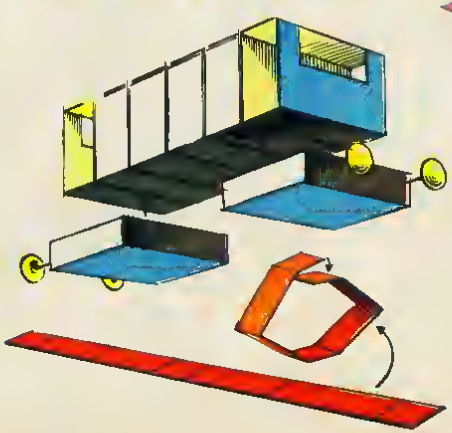

Vlak bij Gullmarah Eiland is een vliegtuigje neergestort. Een zekere Dr. Bredon doet zijn uiterste best om de lading te bergen, maar de Conways en hun vriendje Fergie vermoeden dat het ongeluk opzet is en door Dr Bredon als dekmantel wordt gebruikt voor een onderzoek naar een ander wrak. De kinderen gaan op de bewuste plek dreggen en er komt een stuk luikplank boven, afkomstig van een schip. Plotseling laat Jane een waarschuwing horen: er is een licht op de steiger verschenen . . .

NOCH Jerry noch Fergie zei een woord, maar ze handelden razend vlug. Naast elkaar overboord hangend, pakten ze het stuk luikplank beet en tilden het de boot in. Jane schoof prompt naar het midzwaard, terwijl Fergie het roer opnam en de grootschoot aantrok. Ze lieten de *Whisper* snel wegzeilen en Jerry haalde zo vlug hij kon de dreg binnen.

Deze gehaaste handelingen hadden maar een korte tijd in beslag genomen, en toen ze omkeken naar de steiger, zagen ze het licht duidelijk bewegen in de buurt van de gemeerde sloep.

„Denk je dat ze ons gezien hebben en nu op onderzoek uitgaan?" vroeg Jane met bevende stem.

„Misschien heeft iemand jouw lantaarn zien schijnen, Jerry," zei Fergie.

„Nee, dat geloof ik niet. Hij heeft nog geen tel gebrand en bovendien hield ik er mijn hand goed voor." Jerry tuurde achterom over de snel

„Denk je dat ze ons gezien hebben en nu op onderzoek uitgaan?" vroeg Jane met een bevende stem.

Het Geheim van de 'SH 142

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathyssen

groter wordende afstand tussen hen en de steiger, waarvan al niet veel meer te zien was dan een vage schaduw die tegen de oever afstak. „Wie ook op de steiger geweest mag zijn, hij gaat nu weer terug. Zij hadden zeker iets in de sloep laten liggen."

Het drietal bleef het lichtje scherp in het oog houden, tot het verdwenen was achter de struiken, die de tuin om het huisje omzoomden.

„Dat scheelde maar een haar," verzuchtte Jane op gedempte toon. „Maar als er dan iemand in de buurt was, is het eigenlijk wel gek dat wij helemaal geen licht in het huis hebben gezien, toen we er langs zeilden."

„Misschien brandde er aan de andere kant licht," opperde Fergie.

„Dat hebben we van de rivier af vermoedelijk niet kunnen zien."

„Goed, maar wij zijn in elk geval buiten hun bereik," zei Jerry opgelucht. „Het volgende wat we gaan doen, is onze vondst beter bekijken."

„De veiligste plaats om dat te doen is in de buurt van Stavely Creek," raadde Fergie aan. „Dat is nog geen halve kilometer verder stroomafwaarts en

Na wat koffie te hebben gedronken, hesen ze het zeil en zetten koers naar het Gullmarsh Eiland.

we kunnen daar rustig gaan liggen zonder gezien te worden."

STAVELY Creek had een ruime, gemakkelijk te bevaren ingang opzij van de Weelie rivier en was aan weerszijden omgeven door een met gras begroeide zeedijk. Deze volgde nauwkeurig de bochten van het water landinwaarts tot waar de kreek niet meer was dan een geul die alleen bij hoog tij vol liep en waarin de oude sloten afwaterden, dicht bij de in onbruik zijnde watermolen, die op ruim een kilometer afstand van Gullmarsh Eiland stond, ten noordoosten van het eilandje. Even na de ingang van de inham vernauwde de vaargeul zich tot een smalle kreek aan de noordkant en bood een rustige gelegenheid om voor anker te gaan in de beschutting van een smalle strook knotwilgen.

Fergie stuurde aan op dit plekje, ze lieten het zeil zakken en wierpen het anker op een paar meter uit de oever uit.

In minder dan vijf minuten was het drietal verdiept in een onderzoek van het stuk hout dat ze hadden opgevist en dat overgroeid was met zeewier en eendemosselen. Jerry bescheen de vondst met zijn felle zaklantaarn en Fergie begon het zeewier met zijn mes weg te krabben. Maar toen hij daarmee klaar was, was er niets aan het licht gekomen dat hun enige bepaalde aanwijzing gaf, behalve dat hun enige al wisten. Het was inderdaad een stuk van een luikplank van een schip, maar wat voor

soort schip het was, hoe het daar tot zinken was gekomen en waarom het zo belangrijk zou moeten zijn voor Dr. Bredon, waren vragen die voorlopig nog onbeantwoord bleven.

„Te oordelen naar de afmetingen van het luik zou ik zeggen dat het met zo'n erg grote boot is," stelde Fergie tenslotte vast.

Jerry knikte en draaide het voorwerp voor de zoveelste keer om en om. „En ik zit me almaar af te vragen, of deze vage, donkere vegen hier [illegible]" Hij wees op duidelijke strepen aan de onderkant van de plank. „Zouden dat teerviekken kunnen zijn?"

„Dat is moeilijk te zeggen," zei Fergie. „Die boot heeft blijkbaar al een hele tijd op de bodem van de rivier gelegen."

„Maar als het teerviekken zijn, Jerry, wat dan nog?" vroeg Jane.

„Nu, dan is het vermoedelijk geen jacht. Dan zou het eerder een schip van de handelsvaart geweest moeten zijn." Hij wierp een blik op Fergie. „Wat denk jij?"

„Ja, daar heb je gelijk in." Fergie tilde het voorwerp nog eens op en schatte het gewicht ervan. „Het is beslist geen luik van een jacht, daar is het te groot voor. Dat is dus nog een reden om aan te nemen dat het een handelsboot is. Waarschijnlijk een vissersboot." — „Heb jij gehoord van een vissersboot die op die plek in de rivier gezonken is?" vroeg Jerry.

Terwijl Jerry de vondst met zijn zaklantaarn bescheen, begon Fergie het zeewier met zijn mes weg te krabben.

„Nee, nooit! Dat wil zeggen, niet precies ter hoogte van Gullmarsh Eiland. Er liggen overblijfseten van een vissersschuit op de modderbanken even boven Potter's Quay, maar die liggen er al jaren." — Jane trok de kraag van haar zeiljopper zo hoog mogelijk om haar hals. Ze had het nu kouder, nu de spanning waa geweken, maar ze kon niet zeggen of de rillingen die over haar rug liepen te wijten waren aan de spanning of aan de kille nachtlucht.

„Goed, nu we dus weten dat het inderdaad een boot is, die vlak bij het vliegtuig ligt, en dat het waarschijnlijk een vissersboot is — wat gaan we nu verder doen?" wilde ze weten. „Ik bedoel, we hebben niet genoeg bewijsmateriaal om ermee naar iemand toe te gaan; het bewijst niets bijzonders, tenzij we kunnen aantonen dat het vliegtuigongeluk puur bedrog was. Het is niet het enige wrak dat in de rivier ligt — zo zou ieder ander het kunnen opvatten."

„Wie heeft gezegd, dat we er iemand anders bij willen halen?" weerlegde Jerry. „Het bewijst alleen maar dat ik gelijk had — voor ons drieën. Maar dit geborgen stuk wrakhout is niet genoeg voor ons om als bewijsmateriaal te gebruiken zonder nog meer aanwijzingen. Daarom ben ik er helemaal voor, om nog eens ons geluk te beproeven op de bewuste plek. Hoe denk jij daar over, Fergie?"

„Nou, onze eerste vangst hebben we nog al gemakkelijk te pakken gekregen. Ik voel er best wat voor, het nog eens te proberen."

„We moeten ze de tijd gunnen om weer rustig achter hun krantje of zo te kruipen," hield Jane voor. „Ik heb echt geen zin om nog een keer de schrik van m'n leven te krijgen."

„Goed, daar praten we verder niet over," grinnikte Jerry. „Hoe lang wachten we, Fergie?" — „Ik kan me niet voorstellen dat ze daar de hele nacht zullen rondspoken, maar laten we het zekere voor het onzekere nemen." Hij keek op de verlichte wijzerplaat van zijn horloge. „Het is nu tien voor twee; even over vijven begint het licht te worden. Als we zorgen, ongeveer een uur daarvóór bij de plaats te zijn, lijkt het me niet waarschijnlijk dat we gestoord worden." — Ze spraken af, een uurtje te gaan slapen, maar toen het uur voorbij was, had geen van drieën kans gezien om langer dan vijf minuten een oog dicht te doen. Ze waren opgelucht dat ze weer iets konden doen, en na wat koffie te hebben gedronken, borg Fergie het dekzeil weg en hesen ze het zeil.

Het eiland was gehuld in een nevelige duisternis; niets verstoorde de stilte. Het wrakbaken gleed langs en dobberde even in het kielzog. Op dat ogenblik wierp Jerry de dreg uit en ze volgden dezelfde dregmanier als tevoren. Bij de eerste drie worpen bracht de dreg niets anders naar boven dan een paar stukken hout. Maar die waren te klein en te onbeduidend om hun kostbare tijd aan te verspillen voor een onderzoek. Toen ze echter voor de vierde maal op een iets andere koers over hun doelwit heen voeren, bleef de dreg plotseling steken, voordat ze de plaats, waarop naar hun schatting het wrak moest liggen, nog maar half overgezeild waren. Fergie en Jerry haalden samen de lijn in en het voorwerp in de diepte begon mee te geven en brak tenslotte los, waarbij het gemakkelijk losschoot van de dreg. Een paar tellen later verscheen er een korte houten, grof afgebroken lat aan de oppervlakte. Fergie strekte zijn hand ver uit en hees het binnenboord. Ze onderzochten het zo diep mogelijk in de boot, waar de lantaarn werd afgeschermd door de zijkanten van de jol. Het was een klein stukje van een dunne houten lat, zoals je die aantreft op de achtersteven

„Luister eens!" onderbrak Jane hen opeens. „Er komt een boot aan! Kijk daar..."

van dicht onder de kust vissende smakken. Vijf vervaagde letters waren onduidelijk leesbaar erop.

„Wat maak jij uit die letters op, Jerry?" Jane hing over zijn schouder.

„Dat is een stuk van de naam van het schip. Twee woorden. Het nare ervan is, dat dit stuk precies uit het midden van het geheel is gebroken. Nu kun je niet— "

„Kun jij de letters ontcijferen, Jerry?" vroeg Fergie.

„Lijkt me wel — dit moet een O zijn, eh O O D. Dan is er een opening en dan I N " Hij keek op. „Dat is alles."

„Luister eens!" onderbrak Jane hem opeens. „Er komt een boot aan— !"

„Laten we weg wezen, Fergie," beval Jerry met klem, „en zet de buitenboord aan. Het kan de huurboot zijn, die Bredon verwachtte..."

Wagen onze vrienden nu niet wat te veel? Het zou er ongelukkig voor hen uitzien, als ze nu gesnapt werden...

WALT DISNEY'S Mickey Mouse
HIJ ZIT VOL BENZINE EN DE BATTERIJ IS PAS NA GEKEKEN! IK BEGRIJP ECHT NIET, WAAROM HIJ 'T NIET DOET, MICKEY!
HMMM IK ZIE HET AL! DIT DRAADJE IS WAAR SCHIJNLIJK LOSGETRILD, GOOFY! PROBEER HEM NU NOG 'NS!
JA, HOOR, HIJ DOET HET! JE HOORT HEM ZOWAT NIET, HÈ?
VRROEM! PRRR! BENG!
HEEL ERG HARTELIJK BE DANKT, DAT JE ME BENT KOMEN HELPEN, MICKEY!
JE WEET DAT IK HET GRAAG VOOR JE DOE!
MAAR DAT ZIT ME NOU JUIST ZO DWARS, MICKEY! JIJ HELPT MIJ ALTIJD, MAAR IK KRIJG NOOIT 'NS DE KANS OM IETS VOOR JOU TE DOEN!
MAAK JE DAAR NU MAAR GEEN ZORGEN OVER, GOOFY!
DAT DOE IK NU JUIST WEL! IK ZOU JOU OOK ZO GRAAG 'NS HELPEN!
WIE WEET? MISSCHIEN KRIJG JE DE KANS NOG WEL!

IK HOOP HET! IK VOEL ME GEEN ECHTE VRIEND VAN JE, ALS IK NOOIT IETS VOOR JOU DOE!
DENK ER NU MAAR NIET MEER AAN, HET KOMT WEL GOED!
HMM! HIJ TREKT HET ZICH WEL ERG AAN! MIS SCHIEN ZOU HET 'T BESTE ZIJN, ALS IK HEM 'N KANS GAF IETS VOOR ME TE DOEN! WACHT NS
OH! OOOOH!
WAT IS ER, MICKEY? VOEL JE JE NIET ZO ERG LEKKER?
EH ... NEE. IK BEN EEN BEETJE DUIZE-LIG!
KAN IK IETS DOEN?
NOU, ALS JE ME NAAR HUIS ZOU WILLEN BRENGEN—
NATUURLIJK! KOM, STAP MAAR IN!
SJONGE! MET WAGENTJE DOET NET TOCH MAAR WEER PRIMA, HÈ MICKEY?
ZOEF!
BINNEN 'N PAAR OGENBLIKJES BEN JE THUIS, HOOR!
OF IN EEN OF ANDER ZIEKEN HUIS!
PIE-IEP!
EN EVEN LATER
ZO WE ZIJN ER AL! DAT GING FIJN, NÈ?
MOUSE
WUU-IE!!

HET IS MAAR GOED DAT IK JE ZO VLUG HEB THUISGEBRACHT! JE ZIET HELEMAAL GROEN!
IK VOEL ME AL BETER!
SJONGE, WAT EEN RIT!

MAAK JE NOU MAAR NERGENS DRUK OVER! JE KUNT FIJN NAAR BED GAAN, DAN ZAL IK OVERAL WEL VOOR ZORGEN!
DAAR BEN IK ZO BANG VOOR!

GA JIJ MAAR LEKKER NAAR BED! IK ZAL WAT ETEN KLAARMAKEN!
MAAR!

NIETS TE MAREN! JE BENT ZIEK EN JE OUDE VRIEND GOOFY ZAL ZIJN BEST DOEN OM JE GAUW WEER BETER TE KRIJGEN! DAAR BEN IK JE VRIEND TOCH VOOR, DAT HEB JE ZELF GE-ZEGD!
JA, DAT WEET IK!

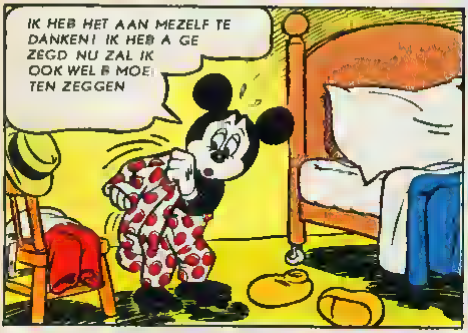
IK HEB HET AAN MEZELF TE DANKEN! IK HEB A GE ZEGD NU ZAL IK OOK WEL B MOE-TEN ZEGGEN

TJOM POM POM— EVEN KIJKEN, WAT ZAL IK KLAARMA-KEN? HMMM HAVERMOUT EN GEBAKKEN ASPERGES, DAT LIJKT ME WEL WAT!

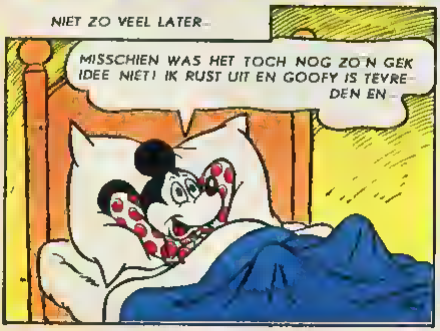
NIET ZO VEEL LATER—
MISSCHIEN WAS HET TOCH NOG ZO'N GEK IDEE NIET! IK RUST UIT EN GOOFY IS TEVRE-DEN EN—

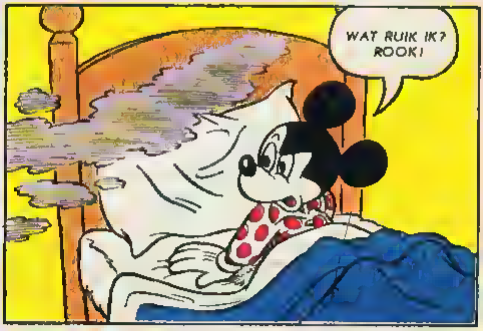
WAT RUIK IK? ROOK!

M'N HUIS STAAT IN BRAND! HELP!
SPLETS!
HET SPIJT ME! DE GEBAKKEN ASPERGES VLOGEN IN BRAND EN TOEN HEB IK DE TUINSLANG
GEBAK-KEN ASPERGES? BRAND? SLANG?
HET VUUR IS GEBLUST, MAAR DE ASPERGES ZIJN EEN BEETJE NAT GEWORDEN! IK HOOP DAT JE VAN NAVERMOUT HOUDT, MICKEY!
IK HEB GEEN HONGER! ZET NU DIE SLANG AF!
IK ZAL DIE BOEL NIER WEL EVEN OPZWABBEREN, MICKEY!
NEE, NEE, DAT DOE IK WEL!
GA JIJ NU MAAR GAUW TERUG NAAR BED, ANDERS VAT JE NOG KOU!
JA, IK BEN EIGENLIJK WEL EEN BEETJE NAT!
KREKS!
OEJOE! NET SPIJT ME!
OCN, GEEFT NIET! NET WERD HIER TOCH WAT BE-DOMPT!
HATSJOE!
ZIE JE WEL? JE HEBT KOU GEVAT!

HET IS HIETS HOOR! HA... NA
KIJK UIT VOOR DE
SLANG
TSJOE!
OPEENS VOEL IK ME NIET ZO GOED MEER! IK ZAL MAAR NAAR BED GAAN!
DAT HEB IK JE TOCH AL GEZEGD? GOOFY WEET HET ECHT WEL!
IK ZAL WAT MELK VOOR JE KOKEN!
NEE, NEE, ASJE BLIEFT NIET! IK BEDOEL, IK HEB ER GEEN TREK IN, GOOFY!
IS ER DAN MISSCHIEN IETS ANDERS DAT JE WILT HEBBEN?
NEE, DANK JE! IK WIL ALLEEN MAAR SLAPEN!
NOU, DAN GA IK MAAR! EN ALS JE IETS NODIG HEBT, GEEF JE MAAR EEN SEINTJE, HOOR!
GOED, DAT DOE IK
HIJ BEDOELT HET ALLEMAAL GOED, GOOFY, MAAR SOMS IS DAT TOCH HEEL MOEILIJK TE GELOVEN!

In het jaar 1262, waarin Pipo en Felicio terecht gekomen zijn door een wanderlijke tijdklok, wordt het land van de brave ridder Oevanhi veroverd door de tiran Boudewijn de Dolle. Om een handje te helpen in de strijd tegen dit onrecht, beginnen Pipo en Felicio de brave ridder te bevrijden uit het slot van de roofridder, maar een eenvoudig karwei is dat echt niet! Oevanhi maakt soveel lawaai, dat het hele slot wakker wordt. Om uit de grijphanden van de boze soldaten te blijven, moeten Pipo, Felicio en Oevanhi uit 'n torenraam springen..

HAASTIGE SPOED IS GOUD WAARD!

VALLEN is niet zo erg, het is het neerkomen dat meestal de narigheid veroorzaakt en zo is het ook dit keer. De slotgracht van het roofkasteel is niet met fris kraanwater gevuld, nee het is dikke, zwarte modder waarin onze vrienden neerploffen! Ze doen zich geen pijn, want het geeft lekker méé, maar verder valt er niets prettigs over zwarte modder te berichten. Pipo zwaait met zijn armen om vooruit te komen en tegelijk probeert hij zijn wipneus dicht te houden voor die vieze modder, maar dat gaat niet tegelijk. Gelukkig geeft Felicio hem een duw, ze grijpen de oever vast en klimmen op de kant, dat is dat! Ze zijn helemaal zwart, maar dat is voor dit ogenblik wel goed, want nu kunnen ze niet zo gauw gezien worden door de boogschutters van de Dolle Boudewijn, die von de toren af een regen van pijlen naar de vluchtelingen schieten. Gelukkig allemaal mis! Toch moeten ze zich hier niet gaan staan schoonmaken, want ieder ogenblik kzn de zwara valbrug naar beneden ratelen en een troep woeste soldaten naar buiten komen om onze vrienden te grijpen en weer op te sluiten.

„En dat," zegt Pipo, terwijl hij de ergste modder uit zijn neus niest, „zou jammer zijn van de moeite! We nemen de benen, Felicio! Hé, waar heb jij Oevanhi gelaten? Je moet je rommel niet zo laten zlingeren!" — „Meneer Pop!" zegt Felicio en hij zwaait zo hevig met zijn handen, dat de klodders modder door de lucht zuizan. „Felicio heeft hem echt niet gehad, hoor, heus niet! Kijk aans, daar drijft een been, wat aan slordig gezicht!"

„'t Is ham!" roept Pipo, „Precies het soort been, waar Oevanhi er twee van had! Dan kan de rest ook niet ver weg zijn! Pak 'm, Felicio!"

Felicio pakt het been, hij geeft een flinke ruk en de ridder Oevanhi suizt uit de moddergracht en ploft op de grond!

„Te wapen!" gilt hij. „Wie waagt het om Oevanhi zo te behandelen! Ik heb een modderfiguur geslagen, psah dat naem ik niet, Ik zal ze in plakjes hakken! Ah, ze laten de valbrug naer, nu kan ik nzar binnan em ze moraz te leren, opzij!"

Pipo grijpt wear naar de domme ridder, maar hij mist! Gelukkig slipt Oevanhi met zijn modderschoenan, hij alnat om, maar Felicio vangt hem op! Dan la het meteen de hoogste tijd om weg te rennen, want de valbrug la nu bijnz helemaal neargelaten an za horen de soldaten al zchreeuwen! Pipo rant de struiken door an Felicio volgt hem; voor het gemak dráágt hij ridder Oevanhi, dat gaat vlugger!

Ze hebben al aen paar honderd meter afgelegd, alz de soldaten uit het slot stormen onder aanvoering van Dolle Boudewijn, die er met zijn schild en zwaerd en zijn nachthemd een heetje vreemd uitziet. Maar hij is klaarwakker an briesend van woede! Hat maanlicht schijnt op zijn rode baard, als hij zchreeuwt: „Duizand drakapitten en vuurpadden, weer la de gavangena! Wie heeft Oevanhi letan ontsnappen, die akaliga zoetekauw! Grijpt hem, boeit hem en ale die verraderlijke minstreeis neer, de vuige bedriegers! Oh, als ik ze in m'n handen krijg!"

De heie troep stuift over het pad rechtidoor en dat iz de verkeerde richting want Pipo, Felicio en Oevanhi zijn aliang weggedoken in een greppeltje aan de linkerkant. Pipo schudt afkeurend zijn hoofd. „Oh, wat aen ruwe taal praat die roofridder! Gelukkig maar, dat Mammaloe en m'n kind Petra niet bij me zijn, want hat la halamaal niet leerzzam of grappig!"

Ridder Oevanhi is nog niet tot rust gekomen, hij zit nog steeds te gillen van „Te wapen! Ovarrompal zel Omaingel ße vijend, voorwearts mars!" Het lz niet zo verztandig, om te gaan zitten gillen, els je je aan het verstoppen bent voor achtervolgers, maar gelukkig is Felicio zo verstandig om de helm van Oevanhi voor het gezicht van die ridder dicht te klappen, zodat zijn geschreeuw ingeblikt wordt an meer klinkt als een radio die te zacht aanstaat! Da troep soldaten stuift dus voorbij en zodra ze weg zijn, klimt Pipo uit het grappaltje en begint hat zijweggatje varder in te lopen.

„Ik weet niet, waor deze weg heengaat!" mompelt onze clown, „maar hij gaat in ße tegenovergestelde richting als waar Dolle Boudewijn en zijn roofkazteel zijn en dat is voorlopig de fijnste richting die we onz wensen kunnen! Hola, wat beweegt er daar op dat hoekje, zapperdeflipflap!" Pipo'z flapzchoenen krullen even om van schrik, maar dat gaat gauw weer over, als het bewegende voorwerp begint te hinniken en ze de atem herkennen van de hengst Hollebol, hat trouwe paard van Oevanhi! „Heerlijke viervoater!" juicht Oevanhi, „trouw varvoermiddel, hoe kan ik u belonen!"

Felicio geeft het paard een oud suikerklontje, Oevanhi klimt houtarig in hat zadal an nu vervolgan ze hun weg veel gemakkelijker. Urenlang lopen ze, Pipo, het paard Hollehol, Felicio met zijn bloem in het zader znurkt Oevanhi, de wakkere ridder.

Alz de zon om kwart over vijf boven de donkere aarde zijgt, lopen onze vrienden nog steeds, maar je kunt het beter wankelen of strompelen noemen, ze zijn doodmoe! Pipo heeft nog maar één oog open en daarmee ziet hij, dat ze door aan haldeveldje lopen.

„Geen idee, waar we eigenlijk naar toe gegaan zijn," mompelt hij. „Maar het is toch net of ik hier el eens aerdar geweest ben! Hela, wat is dat daar voor een ingestort huis, dat lijkt wel. ." En dan opent Pipa allebei zijn ogen en hij geeft zo'n harde schreeuw, dat Felicio ook klaarwakker wordt en Oevanhi weer eens van schrik van 't paard valt.

„Kijk!" roept Pipo. „We we zijn terug, heer Oevanhi! Dat daar is je kazteel, je afgebrande huis! Je paard heeft het gedaan, dat dier heeft vanzelf de weg naar huis gezocht, welkom in je puinhoop!"

Op het verraste geschreeuw van de drie raizigarz ontstaat er enige beweging in het binnenste van de bouwval en plotseling komt er een oud, krom mannetje naar buiten, dat met knipperende oogjes naar het drietal kijkt. „Psah!" bruit ridder Oevanhi en hij aneit toe op de oude figuur en drukt hem 'n beetje plat tegen zijn harnas. „Jodocus, mijn oude schildknaap! Gij zijt uw heer trouw gebleven, dat is 'n goed teken! Nu zal alles weer goed worden, heerlijke tijden vol dappere strijd breken aan!" Jodocus kijkt bedremmeld. „Jaja," zegt hij, „duz u leeft nog steeds, edele heer! Ik dacht al dat ik verder hier ruzig kon voorthestaan in de resten van uw kasteel! Ik waa zo gelukkig! Doa als ik, heer, ga lekker stil teven en hemoel u niet meer met veldslagen?" — „Psah!" buldert Oevanhi, „wat denkt ga wal, Jodocus! Deza heren hebben mij bevrijd, nu gaan we ten strijde trakken tegen de Dolle Boudewijn!" — „Sja!" zegt Pipo, „ik was al bang, dat u zulke plznnen had! U kunt rekenan op onze hulp, maar eerst gaan Felicio en ik lekker uitslapan, wel 'n week lang!"

Volgende week:
DE TEGENAANVAL

Pipo en de Ridderschrik

door Wim Meuldijk, geïllustreerd door Jan Wesseling

TOM POES en de Meesterhand

OM TE ONTKOMEN AAN DE MOEILIJKHEDEN DIE HIJ ZICH MET HET MEESTERTEKEN OP DE HALS HEEFT GEHAALD IS HEER BOMMEL IN HET ZWERVERSLEVEN GEVLUCHT. MAAR OOK DAT LEVEN HEEFT ZIJN EIGEN MOEILIJKHEDEN DAT BLIJKT, ALS HIJ ZICH AANSLUIT BIJ DIEFACHTIGE KERMISGASTEN

IK ZAL JE! IK SCHIET JE NEER!
JAJAJA.
!?!
!
SCHIET NOU MAAR!
HAHA! GOED GEDAAN, BAAS!
JAJAJA. MAAR ZEG EERST 'S, WIE DIE TWEE SNOES-HANEN ZIJN.
ZE SLOTEN ZICH BIJ ONS AAN. IK DENK, DAT ZE WAT OP HUN KERFSTOK HEBBEN. DIE DIKKE ZEI TENMINSTE, DAT HIJ OP DE VLUCHT WAS.
EN KIJK EENS, WAT IK IN ZIJN ZAK VOND.
ZOZOOOO!
KIJK, HEER OLLIE. HIJ HEEFT DE PORTEFEUILLE, DIE U KWIJT WAS.
AH, DAT IS AARDIG. WAAR HEBT U HEM GE-VONDEN?

HO, WACHT. IK HOOR VAN DOP, DAT JE JE BIJ ONS WILT AANSLUITEN. DAT MAG. MAAR EEN REGEL VAN ONZE TROEP IS, DAT ALLES WAT JULLIE INPIKKEN, AAN MIJ WORDT AFGEDRAGEN.
MAAR... MAAR...
EN EEN ANDERE REGEL IS, DAT NIEMAND ME TEGENSPREEKT!!!
EEN FRISSE TROEP! ALS WE DUS GELD WILLEN TERUGKRIJGEN, MOETEN WE MET ZE MEE.
HM, JA, ZE ZIJN WEL WAT RUW, MAAR WE MOETEN ONS LEREN AANPASSEN, JONGE VRIEND. IN ELK GEVAL BLIJKT WEL, DAT ZIJ MIJ GRAAG IN HUN MIDDEN OPNEMEN.
OPBREKEN! WE MOETEN VANDAAG NOG IN KLUNDERTVEER ZIJN VOOR DE VOORSTELLING OP HET DORPSPLEIN!
ZEG, JIJ LIJKT ME WEL GESCHIKT OM STRAKS ONZE VOORSTELLING AAN TE KONDIGEN.
MET ENKELE WELGEKOZEN WOORDEN UW PROGRAMMA INLEIDEN? JA, DAT WIL IK GAARNE OP MIJ NEMEN. IK BEN GEWEND OM MOOIE TOESPRAKEN TE HOUDEN, AL ZEG IK HET ZELF.
EN ZO BEGON VOOR HEER BOMMEL EN TOM POES WEER EEN ANDER LEVEN; DITMAAL ALS RONDREIZENDE KERMISGASTEN...

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

HOERA!

Groot nieuws voor de jeugd

Jangens en meisjes! Dit prachtige speldje van het Bolletje-jach kun je nu heel gemakkelijk krijgen. Vaar slechts 3 Bolletje-waardebannen en 10 cent kun je het halen in de winkel van de Balletje leverancier. Wees er vlug bij, want dit buitenkonsje is maar tijdelijk!

BOLLETJE EIERBESCHUIT

verrassend lekker